

उज्झनम्,	उज्झनम्,	उज्जिञ्जिषणम् ;
उज्जित्वा,	उज्जयित्वा,	उज्जिञ्जिषित्वा ;
समुज्जय,	समुज्जय,	समुज्जिञ्जिष्य ;
उज्झम् २, }	उज्झम् २, }	उज्जिञ्जिषम् २ ; }
उज्जित्वा २, }	उज्जयित्वा २, }	उज्जिञ्जिषित्वा २. }

(100-A) “उठ उपघाते” (I-भ्वादि:-338-सक. सेट्. पर.)

Aओठक:-ठिका, ओठक:-ठिका, ओटिठिषक:-षिका—इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि उख (92) धातुवज्ज्ञेयानि ।

(101) “उध्रस उज्जे” (X-चुरादि:-1743. सक. सेट्. उभ.)

‘ध्रस्नाति ध्रासयत्युज्जे पदे तु भि णिचि ध्रसेः ।’ (श्लो-190) इति देवः ।

¹ उध्रासक:-सिका,	उदिध्रासयिषक:-षिका ;
उध्रासयिता-त्री,	उदिध्रासयिषिता-त्री ;
उध्रासयन् ^B -न्ती,	उदिध्रासयिषन्-न्ती ;
उध्रासयिष्यन्-न्ती-ती,	उदिध्रासयिषिष्यन्-न्ती-ती ;
उध्रासयमानः,	उदिध्रासयिषमाणः ;
उध्रासयिष्यमाणः,	उदिध्रासयिषिष्यमाणः ;
उध्रा:-उद्धासौ-उध्रासः ;	—
उध्रासितम्-त:-तवान्,	उदिध्रासयिषित:-तवान् ;
उध्रासः,	उदिध्रासयिषुः ;
उध्रासयितव्यम् ;	उदिध्रासयिषितव्यम् ;
उध्रासनीयम्,	उदिध्रासयिषणीयम् ;

1. ‘उध्रस’ इत्यत्र उकारः धात्ववयव इति काश्यपक्षीरस्वाम्यादीनां पक्षमवलम्ब्य रूपाणि विलिख्यन्ते । कथादावप्ययं धातुः पठ्यते । उभयत्र उकार इत्—इत्यन्ये । देवोऽप्येवमेवाह ।

A. ‘वनाश्रयस्त्वेऽपि सकाठपर्यठदठन् मृगालीहठकर्मवर्जितान् ।
रोठन् नृशंसालुठितैरनोठकैर्वृत्तान् धनाढ्यैर्मणिपीठसंश्रयैः ॥’ धा. का. 1-44.

B. ‘शौर्याश्रितेन धृतलिङ्गितचेलकेन संमोदितो हलधरोऽपि च मुष्टिकेन ।
मुष्टया तुदन् मुहुरतित्रसदाशु दोभ्यमुध्रासयज्जननुतस्तममोचयच्च ॥’